

er i hvert fald godt i gang med det. Er det ikke sådan, at man kan have et perspektiv om så at afslutte det danske militære engagement i Irak i den form, vi kender i dag?

Kl. 20.55

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg beklager da meget, hvis ordføreren ikke kan se eller forstå forskellen på tidsbestemt og evig tid. Det kunne man så tage en anden diskussion om. Men det, der er vigtigt at påpege her, er jo altså, at hvis vi kigger på de efterretningsopgørelser, vi har fået netop her den 12. maj fra Forsvarets Efterretningsstjeneste, så står der ganske klart præciseret, at der ikke engang over en 2-årig periode vil være en så stabil situation i Irak, at man mere eller mindre kan forlade landet, uden at der opstår nogle andre risici.

Derfor er det da vigtigt, at vi ikke giver et signal om, at vi ikke ønsker at bakke op om den koalitionsstyrke, som i øjeblikket opererer i Irak. Det er meget, meget vigtigt, at vi bliver ved, og det er vigtigt, at vi siger: Vi bliver ved, indtil missionen er gennemført.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Man kunne jo forestille sig, når man nu taler om en tidsubegrænset fortsættelse i Irak fra dansk side, at man så måske havde gjort sig nogle overvejelser over, hvad erfaringerne af den aktion, Dansk Folkeparti har været med til at få os ind i, er. Hvad er erfaringerne indtil nu?

Hvordan har Dansk Folkeparti det med, at den politik, der har været ført, har medført en udvikling, hvor selvmordsbomber er sat i system og har antaget et i verdenshistorien hidtil uset omfang? Hvordan har Dansk Folkeparti det med at være medansvarlig for en politik, der har medført, at islamisk fundamentalisme står stærkere i Irak end nogen sinde før?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg tror og jeg mener, at vi står i samme situation, som Enhedslisten ville stå i, hvis man skulle forsvare det, der foregik i Irak, før amerikanerne gik ind i Irak for at jage Saddam Hussein på porten.

Det er jo således, at hvis man kigger på perioden, før koalitionsstyrkerne kom til Irak, så var det jo meget, meget udbredt, at der var tortur, og der var giftgasangreb osv. på almindelige civile

befolkninger, primært det kurdiske mindretal i Irak. Man har gennem flere år prøvet igennem FN at køre en sag mod Irak og mod Saddam Hussein og få ham til at forstå, at han altså skulle til at overholde nogle menneskerettigheder, han skulle overholde nogle FN-aftaler. Alt diplomatiet igennem en lang årrække var nyttesløst.

Jeg synes, det er et rimelig godt svar på, hvorfor man var nødt til at gribe ind. Det modsatte må jo være, at hvis Enhedslisten skulle have stået for det, så havde vi stadig væk stået med en Saddam Hussein, vi havde stadig væk stået med en meget, meget utryg situation i Mellemøsten, hvor Saddam Hussein stod for ledelsen af et land, som var gennemkorrumperet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg behøver nok ikke at erindre om, at på det tidspunkt, hvor f.eks. det officielle Danmark var gode venner med Saddam Hussein, og hvor Vesten forsynede Saddam Hussein med giftgas og våben, var det venstrefløjen, der krævede en støtte til oppositionsbefølgelserne i Irak for at få væltet Saddam Hussein. Sådan er det, sådan er historien.

Men det, jeg synes er lidt fantastisk, er, at man ikke i Dansk Folkeparti, når man har gjort sig til hovedansvarlig sammen med regeringen for den politik, der føres, er i stand til mere nuanceret at kigge på, hvad der så foregår i Irak.

Der foregår altså en systematisering af selvmordsbombere, som ikke er set før i historien, og der foregår i øjeblikket en udvikling, hvor ingen kan være i tvivl om, at den islamiske fundamentalisme står stærkere og kommer til at stå stærkere, end den har gjort nogen sinde før i Irak, på grund af den politik, der føres.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvor mange angreb der var mellem terrorister og andre, som bekrigede hinanden i Irak, før koalitionsstyrkerne greb ind i Irak. Men det, der er vigtigt at holde sig for øje, er altså, at FN-diplomatiet har gjort alt.

Enhedslisten beskylder i dag regeringen og Dansk Folkeparti for, at man er skyld i den her situation, man er havnet i. Nej, de, der er skyld i situationen, man er havnet i, er altså den daværende ledelse i Irak, som ikke ønskede dialog med FN, som ikke ønskede at overholde konventioner, som ikke ønskede at indgå i et diplo-